

kvinder og børn. Tusindvis af mennesker risikerer at fryse ihjel ved vinterens komme. Rapporten er uhyggelig læsning, og de humanitære organisationer er selvfølgelig fortvivlede over situationen og deres arbejdsvilkår. Derfor må der sendes et klart signal om, at man ikke kan tolerere denne adfærd over for befolkningen, og at nødhjælpen må have øjeblikkelig adgang.

Samtidig er vi selvfølgelig parat til fra dansk side at yde vores bidrag til at afhjælpe den humanitære situation. Vi har indtil nu ydet knap 21 mio. kr. til den internationale humanitære indsats for at afhjælpe problemerne. En væsentlig del af disse midler, næsten 8 mio. kr., er gået til FN's appel af 21. september, størstedelen af pengene til FN's flygtningeorganisation, UNHCR. Vi har også kanaliseret store bidrag, i alt ca. 13 mio. kr., via de danske hjælpeorganisationer.

Jeg har fuld tillid til, at det vil være muligt at nå frem med yderligere dansk humanitær bistand, så snart der kan sikres fysisk adgang. En yderligere dansk indsats vil kunne ydes bl.a. til at sikre fødevarerforsyningen, beskyttelse af internerede, assistance til genbosætning, reintegration af flygtninge og internt fordrevne.

Lad mig understrege i denne sammenhæng, at hverken Danmark eller EU eller NATO ønsker selvstændighed for Kosovo. Det gør de omliggende lande heller ikke. Det gør Albanien og Makedonien slet ikke. Det gør heller ikke Bulgarien og Rumænien eller andre i regionen.

Målet med en indsats er umiddelbart at hjælpe i en desperat situation, bidrage til, at nødhjælpen kan nå frem. Men de militante kosovoalbanske, der ønsker uafhængigheden, skal ikke tro, at Vesten nu kommer og spænder sig for deres politiske mål. Serbiens territoriale integritet sættes der ikke spørgsmålstegn ved. Det gøres der heller ikke i de forskellige internationale vedtagelser.

Det er nødvendigt at lægge størst muligt pres på Milosevic. Der må ikke være tvivl om budskabet. Sikkerhedsrådets resolutioner skal efterleves.

Så et par bemærkninger til ordførerne. Hr. Søren Søndergaard spørger, om der i virkeligheden er en helt anden dagsorden her. Og hr. Søren Søndergaard spørger: Er Kosovo noget særligt? Mit svar er: Ja, heldigvis. Og er Milosevic noget særligt? Ja, heldigvis. Men der foreligger jo her og ikke i modsætning til en lang række andre konflikter, som hr. Søren Søndergaard nævnte, en sikkerhedsrådsresolution med

henvisning til kapitel 7 i Pagten, og det fremgår udtrykkeligt af sikkerhedsrådsresolutionen, at konflikten udgør en trussel for fred og sikkerhed i regionen.

Serbien – og det er også noget, der adskiller dette fra andre af de konflikter, hr. Søren Søndergaard nævnte – er i sikkerhedsresolutionen blevet pålagt, som det fremgår af beslutningsforslaget, spalte 3, ophør af magtanvendelse mod civilbefolkningen, pålagt tilbagetrækning af sikkerhedsstyrkerne, pålagt at muliggøre effektiv og konstant international overvågning af situationen i Kosovo, muliggøre flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden, tillade fri og uhindret adgang for de internationale organisationer og gøre hurtige fremskridt i den politiske dialog med det kosovoalbanske samfund.

Det er, hvad Sikkerhedsrådet pålægger den serbiske regering og præsident, og det er det, der ikke er sket.

Til hr. Peter Skaarup: For det første er det helt indlysende klart, som også hr. Jørgen Estrup og flere andre har gjort opmærksom på, at det er Serbien, der har hovedansvaret. Det nytter ikke, som hr. Skaarup gør det her, at stille det op, som om at vi har at gøre med parter, der er lige gode om det. Sådan hørte jeg nærmest hr. Peter Skaarups indlæg. Det er der ikke tale om. Det er muligt, ja, det er nødvendigt, klart, at placere hovedansvaret på den serbiske part.

Hr. Skaarup spørger: Kan det senere komme på tale at indsætte landtropper? Ja, det er en mulighed. Det kræver selvfølgelig en ny beslutning i NATO, og det kræver en ny beslutning her hos os, hvis det skulle gennemføres ved, at der skulle sendes danske tropper. Men indsættelse af landtropper er selvfølgelig en mulighed, og NATO's militære myndigheder er sat til at overveje, hvorledes man i givet fald mest hensigtsmæssigt kan gøre det, hvis situationen kalder på det.

Hr. Peter Skaarup var inde på sanktionerne. Vi havde på EU-ministermødet i mandags en diskussion om sanktionerne over for Serbien og var enige om, at vi endnu en gang måtte gå igennem vort register af sanktioner for at se, om de kunne gøres mere effektive. Jeg tilsagde fra dansk side fuld støtte til, at sanktionerne kan gøres så effektive som overhovedet muligt. Det skal ikke skorte på vores bistand til det.

Hr. Søvnald var meget optaget af, at der skulle sættes flere observatører ind. Jamen der er observatører. Vi har ikke kunnet komme til